

BELLEN MET EEN KANNIBAAL

Ambtenaar Edwin Kamp (44) is deze week op het stadskantoor van Zwolle gehuldigd. De amateurwielrenner wist als eerste Nederlander op één dag zes keer de 1.912 meter hoge Mont Ventoux te beklimmen, een tocht van in totaal 286 kilometer.

U was toe aan een stevige uitdaging?

„Zoek er niet te veel achter. Ik heb niks te compenseren. Ik ben gelukkig getrouwd en heb het naar mijn zin op mijn werk. Ik ben gewoon gck op zware fietstochten. In één dag rond het IJsselmeer, de Alpen-tocht La Marmotte, van die dingen. In mei had ik de Mont Ventoux al eens vier keer op één dag beklimmen, steeds een andere route naar boven. Fietstafnaten houden van de Ventoux, daar is veel wielergeschiedenis geschreven. Voor die meervoudige beklimmingen bestaat zelfs een speciaal gehoo-

schap, het Gilde van Malloten. Als het je lukt om de berg vier keer op één dag te beklimmen, mag je je *Galerien du Ventoux* noemen, slaaf van de Ventoux.”

Maar vier keer vond u niet genoeg?

„Echt moe was ik na afloop niet. Na overleg met mijn vrouw heb ik daarom besloten tot een zesvoudige beklimming. Een andere Nederlander had de Ventoux al eens vijf keer beklimmen. Zes keer op één dag is eerder alleen een Belg gelukt. Nu ben ik *Cannibale du Ventoux*.”

Hoe laat ging u van start?

„Om kwart voor drie 's nachts. Mijn vrouw Jacq heeft in de auto de hele dag achter me aan gereden. Zij reikte mij mijn proviand aan en mijn andere fiets. Voor de bospaden gebruikte ik een terreinfiets.”

Nooit naar een bezemwagen verlangd?

„Bij de vierde beklimming zat ik er lekker doorheen. Toen heeft mijn vrouw een fles koude cola geregeld en me moed ingesproken. Zonder haar had ik het nooit gered.”

Maakt het fietsen mooie gedachten los?

„Aan positieve dingen denken, dan kom je makkelijker in je ritme. Bij moeilijke momenten probeer ik van het uitzicht te genieten. En als je weer boven bent, geeft dat zo'n volstaan gevoel.”

Een gezonde liefhebberij?

„Daar durf ik geen 'ja' op te zeggen. Ook geen 'nee' trouwens. Ik heb me terdage voorbereid, zonder medische begeleiding. Toen ik 's avonds om tien uur voor de zesde keer boven op die berg stond, ben ik gewoon naar

benen gefietst, naar de camping. Even douchen, stukje kaas eten, en toen naar bed. De volgende dag had ik nergens last van. Daar stond ik zelf ook wel van te kijken.”

Wat wil een kannibaal nog meer?

„Op de Alpe d'Huez ben ik vorig jaar met Joop Zoetemelk op de foto gegaan. Dat was ook een prachtige ervaring. En deze week hadden we op het stadskantoor een feestelijke bijeenkomst. Geen idee wat er te vieren viel. Tot ik in een toespraak opeens de naam van mijn vrouw hoorde noemen. Ik was met stomheid geslagen. Van de wethouder kreeg ik bloemen en van mijn collega's geschenkenboenen voor de fietswinkl. Kennelijk heb ik een buitengewone prestatie geleverd.”

ARJEN RIBBENS

APC 11 AUG. 2005.